

Decembris 2017

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

“Liec debess rasai līt uz mums,
kad mūsu sirdis ilgās skumst.
Jūs, debess vārti, veraties,
lai Pestītājs var ierasties.”
(Adventa dziesma)

PIELIKT ROKU ARKLAM, SEKOJOT PAĻĀVĪBAS ZIRGAM... (SAL. LK 9, 62)

Dārgie Kristū, svētceļotāji uz Debesīm! Iepriekšējā reizē mēs mācījāmies, cik nozīmīgi ir sirdī pieņemt lēmumu, lai „ieaicinātu Jēzu un viņa mācekļus” pie sevis, savas dzīves gaitām, tas ir, pēc sirds atvērto uz dzīvo Dievu un Svēto Baznīcu, lai būtu „apreibuši mīlestībā”! Šodien turpināsim lekciju, lai daži it kā izsmiedami varētu sacīt: „*Tie ir salda vīna pilni!*” (Apd 2, 13), bet mēs atbildētu: „*Mēs neesam iereibuši, kā jūs domājat, jo ir tikai dienas trešā stunda, bet Kungs Dievs – kā apsoliņa – izlējis no sava Gara pār ikvienu miesu mīlestības un prieka garīgo vīnu...*” (sal. Apd 2, 15-17).

Sastopoties ar sv. Jāņa stāstiem par Kānas noslēpumiem (sal. J 2, 1-11), mēs dzirdam, ka „*pietrūka vīna*” (2,3). Bībeles simbolikā vīns attēlo to, kas skaists, labs, piemēram: draudzību (sal. Sīr 9,10), mīlestību (sal. Dz 1,4; 4,10) un vispār cilvēka sirds prieku (sal. Zah 10,7, Judt 12,13, Īj 1,18). Kānā vīna trūkums ir kā taustāma ikona tam, ka pēc krišanas grēkā cilvēcei nav laimes un prieka, jo nav mīlestības. Tā ir pārrāvusi mīlestības saites ar savu Dievu – Līgavaini. (Atgādināsim, ka Izraēļa Dievs, runājot caur saviem praviešiem, attiecības starp Viņu un Izvēlēto tautu bieži salīdzināja ar laulību, piemēram: Is 54, Jer 11, Ez 16, Os 2.) Tātad cilvēce savas dzīves gaitās un katrs no mums pirms Jēzus atnākšanas atradāmies nožēlojamā stāvoklī – „bez mīlestības vīna”, bez prieka un – var teikt – esot bērū noskaņā, jo „caur vienu cilvēku pasaulē nācis grēks un ar grēku – nāve, tā nāve pārgāja uz visiem cilvēkiem, jo visi viņā grēkojuši” (Rom 3,

12). (Vairāk par pirmā grēka sekām var atrast katehismā, punktos 402-406.)

Mīlestības, goda un prieka pilnība ir tikai Dievā. To mēs jo skaidrāk saprotam, lasot Jāņa Evaņģēlija nodaļā (1,14): „...Vārds kļuva miesa un dzīvoja starp mums; un mēs redzējām Viņa godību, Tēva Vienpiedzimušā godību, pilnu žēlastības un patiesības.” Dieva Vārds skaidri atgādina, ka **tikai Jēzus atnākšana varēja labot**

situāciju un atdot mums sākotnējo cieņu un mīlestību, „dot izcilo vīnu”. Šo patiesību skaisti komentē sv. Pāvils, rakstot romiešiem: „...visi ir grēkojuši, un viņiem trūkst Dieva godības. **Viņa žēlastība tos nepelnīti attaisnojuši caur atpestīšanu, kas ir Jēzū Kristū.** Viņu Dievs nolīcis tiem, kas tic, par grēku izpircēju Viņa asinīs un, piedodams iepriekšējos grēkus, parāda savu taisnību.” (Rom 3,23-25)

Ši Vārda gaismā mēs saprotam, cik ļoti bija nepieciešams, lai Marija **TEIKTU JĒZUM: „Viņiem nav vīna.”** Tikai vēršanās pie tā, kurš var izpildīt konkrētu vajadzību, var sagādāt šīs vajadzības izpildīšanu. It kā loģiski, bet dzīve rāda, ka var gadiem (38 un vairāk?) meklēt citā adresē un neatrast (sal. J 5, 2-9)! Tādēļ ir svarīgi savos meklējumos sekot Marijai, **lai tur, kur vajadzētu meklēt Dieva palīdzību, mēs arī meklētu Dieva palīdzību.** It sevišķi par dvēseles pestīšanu, par atgriešanos no grēkiem, par svētību cilvēka sirdij un visai dzīvei!

Šāda Dieva mācība rosina mums katram uzdot **konkrētus un praktiskus jautājumus**, piemēram: Vai manā dzīvē ir prieks? Kā dēļ es liksmojos? Kurās jomās

un attiecībās es nerodu prieku un varu teikt: „Man trūkst vīna”? Vai par prieku es izsaku pateicību Dievam, cilvēkiem (pateicība ir viens no svarīgākajiem tikumiem!)? Vai pie trūkuma vietām aicinu Dievu? Vai Viņam, nevis pārējiem apkārt, es, pirmkārt, stāstu par savām vajadzībām un ieaicinu Viņa spēcīgo mīlestību (līdz pat brīnumu līmenim, ja vajadzētu)?

Lai pastiprinātu šos jautājumus, gribu sevi un jūs sūtīt pie lūgšanu akta, kurš jau sen zināms lūgšanu cilvēkiem. Tas ir ņemts no kāda priestera-mūka mantojuma, uz kuru tēvs Pio „norādīja ar pirkstu” tiem, kas pie viņa brauca no Neapoles, sakot: „*Kāpēc jūs braucat pie manis? Jums ir svēts priesteris. Grūtās lietās ejiet pie viņa!*” Te runa par **pr. Dolindo Ruotolo no Neapoles**, kurš svēti dzīvoja un nomira svētumā savā. Kādā ziņā viņš var mums palīdzēt? Caur viņu Jēzus formēja cilvēkus, lai tie atcerētos par „Kānas mentalitāti” un nezaudētu cerību pašā Kristū. Tam der lūgšanu akts, kurā kā ar refrēnu var lūgties (un mācīties dzīvot) ar vārdiem: „**[JĒZU!] TAGAD RŪPĒJIES TU!**” Šajā aktā var atrast vārdus, kas stiprina paļāvību un uzticēšanos Jēzum, Varenajam un Milošajam Pestītājam: „*Atdoties nozīmē mierīgi aizvērt dvēseles acis, novērst domas no tā, kas jūs nomoka, un palauties uz Mani, jo tikai, pateicoties Man, jūs varēsiet justies kā bērni, kas dus mātes apskāvienos un ļausiet, lai Es jūs pārnesu uz otru krastu.*” Tieši šāda ir Kānas paļāvība, pie kuras aicina Marija un priesteris Dolindo.

Bet tam ir nepieciešams vēl viens pakāpiens: **LĪDZDARBĪBA.** Ja kalpi Kānā vien domās teiktu: „*Labi, Jēzu, mēs uzticamies Tev!*”, bet nepiepildītu traukus ar ūdeni, veltī tie gaidītu Jēzus brīnumu. Šī rīcība ir stiprinājums senam teicienam: „**Paļaujies tā, it kā viss būtu atkarīgs tikai no Dieva, bet darbojies tā, it kā viss būtu atkarīgs no tevis.**”

Tādējādi, domājot par cilvēka iekšējo

nostāju, ir svarīgi pielikt klāt jautājumu par praktisko līdzdarbību ar Dievu un otru cilvēku. Šai ziņā dažreiz ir nepieciešams pārbaudīt, vai pēc lūgšanas no kādas konkrētas iedvesmas saņemšanas no Dieva, esmu gājis to izpildīt. Ja iedvesmā sapratu: man vajadzētu meklēt aizlūgumu un konsultāciju pie kāda gudra cilvēka, tad jautājums skan, vai es reāli meklēju priesteri un kopienu, kas par mani palūgtos, vai meklēju konkrētu cilvēku, kurš runātu ar mani un palīdzētu saprast situāciju un atrast vajadzīgo ceļu? Ja iedvesma no Dieva atgādināja, ka veselības problēmas pieprasa piedošanas aktu pāridarītājam, vai spēru konkrētu soli uz piedošanas pusi: grēksūdzi, lūgšanu par piedošanu (t. DeGrandis vai citi)?

Tādā veidā mēs saprotam, ka „ieliet ūdeni traukos”, darīt vienkāršas, ikdienišķas dzīves lietas, izpildīt savus pienākumus, ir kā fons Dieva varenības darbībai.

Kā noslēgums šim pārdomām lai skan sv. Pāvila vēstules citāts, kas, pirmkārt, skaidro Jēzus upura vērtības un auglīguma pamatu, bet var mūsos stiprināt saprašānu par līdzdarbības nepieciešamību (Rom 5, 19): „...*jo kā viena cilvēka nepaklausības dēļ daudzi kļuvuši grēcinieki, tā arī Viena paklausības dēļ daudzi kļuvuši taisnīgi.*”

Centīsimies bieži izmantot paļāvības aktu saskaņā ar pr. Dolindo saucienu „Jēzu, parūpējies Tu!” vai kodolu, ko pauž Dieva Žēlsirdības kults, atjaunots caur svēto māsu Faustīnu: „*Jēzu, es uzticos Tev!*” Centīsimies veikt konkrētus soļus, kurus pieprasa līdzdarbība ar Dieva žēlastību, kaut tā sākas ļoti parasti: piepildot traukus ar ūdeni (sal. J 2, 7), ejot mazgāties vienkāršā upē (sal. 2 Kēn 5, 10), izklājot aitas vilnas cirpumu uz klona (sal. Ties 6, 37) vai pieņemot konkrētu cilvēku pie sevis (sal. Mt 1, 24).

Priesteris
Pāvils Kamola

„BĒRNA PIEDZIMŠANA IR PĀRSTEIGUMS”

Tā būtu lieliska mūsu avīzes tradīcija, ja ik gadu pirms Kristus dzimšanas svētkiem varētu tikties ar ģimeni, kura nesēn ir sagaidījusi sava mazuļa piedzimšanu. Otro gadu tas piepildās! Un šoreiz saruna ar **Naura un Diānas Dzeņu ģimeni**, kura tikko ir sagaidījusi sava ceturta mazuļa atnākšanu. Sveicam un liksmojam!

Diāna, vispirms izsaku apbrīnu un prieku par Dzeņu šu sakuplošanu! Aicinu padalīties, kāds īsti bija ceturta bērna gaidīšanas laiks, kādas atziņas esi iekrājuši?

Diāna Dzene: – Paldies par sveicieniem! Bērna piedzimšana mums pašiem ir patīkams un negaidīts pārsteigums – Dieva dāvana. Lai gan domājām, ka mums būs trīs bērni, jo pēc trešā ķeizargrieziena man vairs neieteica domāt par mazuli – tas esot dzīvībai bīstami, Dievam ir savi plāni arī attiecībā uz mūsu laulību. Un kas to būtu domājis, ka, ticības iedvesmotai un daudz lūgšanās izlūgtai, man tika dota iespēja ceturto bērnu piedzemdēt pašai! Dieva smaids bija tajā, ka dzemdību dienā ārā bija drūms laiks, bet stundā, kad dzima puika, palāta bija saules staru apgaismota. Pateicība Dievam! Pati grūtniecība gan nebija viegla – nespēks, garīgs sausums un jāpārvar dažādas iekšējas cīņu kaujas. Kā teicu citiem, kad jautāja, kā jūtos, – es ceļos un kritu. Šai laikā ļoti palīdzēja grēksūdzes.

Kādas noskaņas ģimenē valda tagad – pirmssvētku laikā?

Pirmssvētku laiks un paši Ziemassvētki mums ir ļoti mīļi svētki, jo tie saistās ar bērnišķīgu romantismu, iekšēju cerību un kopā būšanas laiku. Man tiešām liekas,

ka katru gadu Adventā Svētais Gars īpaši spēcīgi nolaižas pār zemi, ir neizsakāms prieks dvēselei un vēlme būt labākai. Mūsu ģimenē, gaidot svētkus, dedzinām svecītes, rotājam māju, dziedam un mācāmies dzejoļus, ejam uz *bērnu eglītēm* un iegādājamies dāvanas.

Kā ikdienā praktizējat savu ticības dzīvi, vai ticība atspoguļojas diendienā?

Tas, ko mēs visa ģimene darām kopīgi, ir lūgšanas pie galda – pateicības un lūgumu lūgšanas. Mazā meita Magdalēna pēdējo lūgšanu lūdza šādi: „Lai mēs nestrīdētos!” Svētdienās mēģinām regulāri apmeklēt vakara Mises. Pagājušajā gadā piecātā gājām svētceļojumā uz Aglonu.

Ko jums nozīmē Kristus dzimšanas diena? Kā to svinat?

Tā ir Mīlestības diena. Dievs mums devis tādu svētību, ka mēs visi – tuvākie radi, kas esam skaitā ap divdesmit, – katru gadu sabraucam vienā vietā, šoreiz pie mums, un kristīgā mīlestībā svinam šos svētkus. Lielos vilcienos tas notiek tā: kopīga maltītes gatavošana, kas rit atkalredzēšanās čalošanā un svētku mūzikas pavadījumā, tad dodamies uz Misi, laužam oblātes, pasakot otram paldies un katram vēlot viņam vajadzīgās žēlastības, tad skaitām dzejoļus, dziedam dziesmiņas vai dalāmies par to, ko Dievs šajā gadā ir atklājis vai kā darbojies – par to saņemam dāvaniņu. Pēc tam sastājamies aplī un lūdzamies, arī aizlūdzam viens par otru. Pēc viena šāda aizlūguma bija acimredzami augļi – divi cilvēki atmeta smēķēšanas atkarību. Pateicos, ka Dievs man ir devis ģimeni un tradīcijas, kurās varam brīvi būt un runāt par Kristu!

Vai abi ar Nauri esat auguši ticīgā ģimenē? Kā Tu atradi ceļu pie Jēzus?

Mans vīrs nāk no neticīgas, bet labas ģimenes. Viņš savā izpratnē, kā arī Dieva dotajā ticībā lēniem soļiem seko manam paraugam. Es pati augu kristīgā ģimenē, bet bērnība nebija no tām rožainākajām. Tētis – alkoholiķis, mamma – piekususi skolotāja un mēs – četri bērni. Mamma savā nespēkā vienmēr par mums lūdzās un atdeva Dievam. Bet tā pa istam dzīvo Dievu es sastapu pirms nepilniem trim gadiem. Tas notika pēc vienas grēksūdzes, uz kuru dikti negribēju iet, un tajā godīgi un atklāti pateicu, ka viss man ir apnicis, pat sūdzēt grēkus, jo nekas, kā man šķita, manā dzīvē nemainās. Bet tad viss sāka radikāli mainīties, īpaši dvēselē. Izveidojās personiskas attiecības ar Dievu, mana ticība auga, es daudz lasīju, iemīlēju Mises un Grēksūdzes un saredzēju to augļus savā dzīvē. Man arvien mazāk interesēja ārējās izpriecības, bet sajūsmiņājos par dvēseles iekšējām dāvanām, ko Dievs man deva baudīt. Pateicos par to, ka Dievs uzlūkoja mani, grēcinieci!

Ko gribi vēlēt draudzei, ģimenēm šai laikā? Kādu redzi draudzes dzīvi ar tās

Diāna un Nauris bauda kalnu brīvību kopā ar draudzi 2016. gadā.

Pēc Norberta uzstāšanās konkursā „Cīrulītis” 2017. gadā.

šodienas aktivitātēm?

Draudzei un ģimenēm novēlu sastapt dzīvo Dievu un pirms visiem lēmumiem vai darbiem vienmēr lūgt Dieva vadību. Priesteru juku laikā īpaši lūdzos un uztraucos par draudzes vienotību. Dievs atbildēja uz lūgšanām un celebrētajām Misēm – un gluži nemanāmi caur Bībeles stundām, slavēšanām un svētceļojumiem es sapratu, ka esmu iemīlējusi savā ziņā svešus cilvēkus, ar kuriem gribas būt kopā. Draudzī izjūtu kā sava veida drošības salīņu, kurā varu atvērties un trenēties tuvākmīlestībā, no kuras varu saņemt atbalstu.

Vai mūsu draudzi var apbrīnot, var pozitīvi apskaut un mācīties? Un kur redzi nepieciešamību tai augt, izlūgt žēlastību?

No draudzes noteikti var mācīties, jo mums visa pamatā, manuprāt, ir svarīgs cilvēks, vienkāršība un pazemība. Draudzes spēks ir lūgšanas vienam par otru, īpaši Rožukroņa iknedēļas vakari un priesteris Pāvils, kurš ir apdāvināts un dedzīgs Kristus kareivis.

Augt? Pazemībā... Dieva bijāšanā. Būt modriem, jo garīgās cīņas notiek nemitīgi.

Inese Elsiņa,

foto no personiskā krājuma

Dzeņu ģimene – visi kopā: Diāna, Nauris, Norberts, Dāvids, Magdalēna un mazais Ēriks. 2017. gada decembrī.

„DIEVS ĻĀVA MAN PIEDZĪVOT DĒLA DZEMDĪBAS”

Dzīvība ir vārdos neapprakstāms brīnums. Kā no divu šūnu savienošanās tik ļoti ātrā tempā attīstās mazs cilvēciņš. Jau astoņās nedēļās izveidojas aptuveni 2 cm liels mazulītis. Brīnums! Dieva brīnums! Kā gan savādāk lai to nosauc?!

Dievs man dāvājis trīs šādus brīnumus, un mans stāsts ir par gūtajām izjūtām.

Vecākais dēls pasaulē ienāca ar neplānota ķeizargrieziena starpniecību. Bija situācija, kad steidzami bija jāoperē, lai neradītu draudus dēliņam un manai dzīvībai. Pirmā satikšanās ar dēliņu bija, atgūstoties no narkozes.

Otrā grūtniecība noritēja bez komplikācijām. Gaidot otro dēlu, cerēju, ka man būs iespēja piedzīvot dabisku dzemdību procesu. Tomēr, lai izvairītos no riskiem, daktere noteica datumu, kad jāierodas slimnīcā uz operāciju. Lidz pēdējam brīdim cerēju, ka sāksies dzemdību process pirms noliktā laika. Man likās tik jocīgi iet uz slimnīcu norādītajā laikā un „saņemt” savu bērnu. Likās tik nepareizi, ka nedrīkstu sagaidīt brīdi, kad bērns pats ir gatavs ienākt šajā pasaulē. Dīvainākais bija tas, ka, pierēģistrējoties slimnīcā, personāls brīnījās, kāpēc šai noteiktajā dienā esmu ieradusies, jo neesot, kas operē! Lai nākot rīt! Sajūta tāda, kā uz veikalu pēc preces – šodien beigusies, nāciet rīt.

Operācijai bija paredzēta daļēja – spīnālā – narkoze, tā laikam nebija iedarbojusies, jo pēdējais, ko atceros, bija aicinājums kustināt kājas, ko varēju izdarīt. Nākamajā apziņas brīdī biju palātā, kur saņēmu ziņu, ka bērns dzemdībās ir guvis traumu. Jau atkal mūsu pirmā satikšanās noritēja, atgūstoties no narkozes. Es tu-

rēju rokās savu otro dēliņu, tomēr kā sievietei man pietrūka noteikta posma. Pietrūka iespējas būt iesaistītai un piedzīvot brīdi, kad bērniņš tiek atdalīts no manas miesas. Un šoreiz jau pēc dažām stundām dēliņu bez manis aizveda uz bērnu slimnīcu, bet tas jau ir cits stāsts.

Kad uzzinājām skaisto ziņu par trešo bērnu, šī sajūta un ilgas, ka vēlos piedzīvot sastapšanos ar savu bērniņu tā, kā Dievs to ir iecerējis, mani neatstāja. Šoreiz nebiju gatava *plūst pa straumi*. Pirms

atmest domu par dabiskām dzemdībām, nolēmu saņemt pamatojumu, kas balstās uz mana veselības stāvokļa izpēti. Ticēju, ka ne velti Dievs man ir devis šīs ilgas. Meklējot informāciju par dabiskām dzemdībām pēc ķeizargrieziena operācijām, atradu vecmāti ar pieredzi šādās situācijās. Viņa bija gatava to piedzīvot kopā ar mums. Vecmātes miers un harmonija, citāda skatījums uz šādiem gadījumiem pārliecināja arī manu vīru, kurš sākumā bija pret, jo viņam rūpēja arī mana veselība. Protams, bailes, vai esam izvēlējušies pareizo, bija ik dienas. Saskārāmies ar vairākuma viedokli, ka tas esot risks, un tas biedēja. Man nebija vēlmes kaitēt mazulim. Es tikai vēlējos, lai bērniņš dod ziņu, kad ir gatavs šai pasaulei. Mēs izlēmām uzticēt šo jautājumu Dievam. Dēliņš sagaidīja ārstu noteikto dienu un tieši 40. nedēļas noslēgumā deva ziņu, ka ir gatavs ierasties! Diena bija saulaina, skaista un mierīga. Pa ceļam pie vecmātes lūdzāmies un noskaitījām Rožukroni. Kopā ar vīru pavadijām skaistu dienu! Dzemdības bija ātras, manuprāt, vieglas (cik jau vieglas dzemdības var būt). Vīrs ļoti atbalstīja, un tas bija nenovērtējami, ka

viņš piedalījās. Liels atbalsts dzemdībās bija vecmātes palīdzība. Dēliņš piedzima garš un *svarīgs*, vecmāte vien nobrīnījās, ka viss noritējis tik ātri un bez sarežģījumiem dēla un manai veselībai. No brīža, kad sākās dzemdības, par mani lūdzās mana māsa, līdz ar viņu arī māsas lūgšanu grupa un *mobilā draudze*. Nākamajā dienā sazvanoties, māsa stāstīja, ka 23.45 viņai vairs nebijis spēka un lūgšanu beigusī. 23.45 ir dēliņa piedzimšanas laiks. Paldies arī draudzes un priestera lūgšanām šajā nodomā!

Piebildīšu, ka tad, kad piedzima vecākais dēls, Svētā Mise tika celebrēta pēc viņa piedzimšanas, kad pati vēl biju reanimācijā. Pirms otrā ķeizargrieziena tika

celebrēta Svētā Mise, bet netikām pastiprināti lūguši par ārstiem. Par trešo – dabīgo – dzemdību norisi iepriekš kopumā tika celebrētas trīs Svētās Mises, turklāt mēs ar dēliem piedalījāmies dzimtas dziedināšanas paraliturgijā Rīgas Katoļu ģimnāzijā.

Esam piedzīvojuši, ka ar Dievu viss ir iespējams! Pateicība Dievam, ka Viņš man ļāva piedzīvot sava bērna dzemdības! Un sievietes zina, ka tas nav viegli. Kurš gan ir teicis, ka tam ir jābūt viegli? Ir jāuzticas savai sirdsbalsij! Jāmāk saklausīt, ko Dievs mums sirdī saka! Pateicība Dievam par medicīnas personālu! Lai Dievs viņus svētī un vada!

Jana Misiņa

KRISTUS KARAĻA SVĒTKI MŪSU DRAUDZĒ

No 24. līdz 26. novembrim svinējām Madonas draudzes titulsvētkus. Lūk, dažas atsauksmes!

„Mani uzrunāja priestera Viktora mācība par ticību, kā to praktizēt savā dzīvē, ģimenē, draudzē. Patika priestera Ingara konference par tikumisko dzīvi. Viņa teiktais palīdzēja labāk izprast tikumu būtību – to, kas ir gatavība darīt labu.” **(Valentīna Burķīte)**

„Tā bija karaliska Euharistija triju dienu garumā, karaliska adorācija, karaliskis baznīcas noformējums. Slava Jēzum Kristum, Vispasaules Karalim!” **(Valentīna Ločmele)**

„Kristus Karaļa svētki man šķituši īpaši jau kopš ienākšanas Madonas draudzē. Priesteris Rihards prata svētkus rīkot un tagad jau tas ir iegājies – Kristus Karaļa svētkiem ir jābūt piepildītiem un gaišiem – lai katrs var baudīt un piepildīt savu sirdi, neskatoties uz to, ka ir tumšs rudens laiks. Domāju, ka svētki izdevās, tikai mūsu draudzes locekļu atsaucība bija maza. Pie

tā ir daudz jāstrādā.” **(Anita Cibule)**

„Man patika atsaucība, ar kādu bijušie draudzes gani ieradās pie mums. Kā tīra ūdens malks dvēselei izskanēja priestera Ingara sprediķis, un bija patikami dzirdēt priestera Riharda teikto. Svētkus ar savu skaisto dziedājumu kuplināja Lubānas draudzes koris. Tas bija labs katoļu sadraudzības piemērs. Un Taizē vakars iesākumā bija vienkārši brīnišķīgs. Atmiņā ataust arī karogi – svinīgā procesija ar bērniem, kuriem galvā bija kroņi.” **(Alberts Cibulis)**

„Man patika kopīgā sadraudzība, uz kuru sanāca daudzi Svētdienas skolas bērni ar vecākiem.” **(Māsa Emanuēla)**

„Bija ļoti patikami mūsu baznīciņā atkal izbaudīt Taizē noskaņu un dzirdēt Taizē dziesmas. Ļoti patika kopīgā sadraudzība svētdienas pēcpusdienā, kurā varēja sajust to, kā vienkāršās un visiem zināmās slavēšanas dziesmas spēj ielīk smot sirdis un apvienot priekā.” **(Agnese Liepiņa)**

KAPELAS LŪDZĒJU TIKŠANĀS

Decembra sākumā savu kopības izjūtu stiprināja tie, kas Madonas lūgšanu kapelā nāk noteiktos laikos, lai veidotu nemitīgu Dieva pielūgsmes un lūgšanu virkni. Katram ir sava motivācija te būt: kāds nāk uz kapelu, lai būtu klusumā, cits – lai personiski runātu ar Dievu, vēl kāds – lūgties Rožukroni.

Tikšanās reizē izskanēja liecība, ka vairāki cilvēki Žēlsirdības stundā nāk lūgties Žēlsirdības kronīti. Skanēja arī liecība par fizisku dziedināšanu, kas saņemta, lūdzoties kapelā. Dievs rāda brīnumus un zīmes, lai mūsos augtu ticība. Tāpēc ikviens aicināts izmantot ka-

pelā esošo atsauksmju grāmatu, kurā var ierakstīt savu liecību.

Pamazām veidojas arī kopīga lūgšana un adorācija, vienlaikus kapelā esot vairākiem cilvēkiem pat no dažādām konfesijām. Priesteris Pāvils izteica prieku par šādu iespēju, jo kapela nav paredzēta tikai lūgšanai vienatnē.

Pateicība Dievam un visiem cilvēkiem, kuri uzņemas daļu atbildības par kapelas pastāvēšanu. Jo vairāk mēs veltīsim laiku Dievam, jo vairāk to iegūsim, jo Dievs rada kārtību, palīdz noteikt pareizās prioritātes.

Aivars Zariņš, Janīnas Bleideles foto

KAMPĀNU ĢIMENES LIECĪBA

„Dievs ir mūsu patvērumš un stiprums, tiešām spēcīgs palīgs bēdu laikā.” (Psalms 46, 2) Šo tekstu izvilku pagājušā gada draudzes eglītē, un neviens vārds jau neatnāk nejausi. Ir pagājuši trīs mēneši kopš mūsu ģimenē notika nelaime, kad Alfons, esot pie māsas Kalupē un gatavojot maliku, ar motorzāģi guva nopietnus plaukstas savainojumus. Par notikušo uzzināju, esot svecišu vakarā, Alfonam tai brīdī tika veikta operācija Daugavpils slimnīcā. Šķita, ka laiks ir apstājies... Aptvēru, ka vienīgais, ko varu darīt, ir lūgt Dievu un, izmantojot WhatsApp grupu „LV dedzīgie”, aicināt uz lūgšanu citus draudzes locekļus.

Iespēja satikt, atbalstīt un samīļot vīru bija nākamajā dienā. Dievs visā bija stāvējis klāt, jo, apjaušot, cik smagas traumas

var gūt ar zāģi, Alfons bija ticis cauri salīdzinoši sveikā – kauli bija neskarti. Ceļš līdz slimnīcai, ko katru dienu mēroju, bija Rožukroņa attālumā – to lūdzos vīra nodomā.

Varētu teikt, ka viss, ko piedzīvojām, bija ļaunā uzbrukums, taču arvien vairāk tajā saskatām Dieva svētību mūsu ģimenei. Divas dienas pirms negadījuma tika celebrēta Svētā Mise mūsu laulības gadadienā. Piedzīvotais mūs abus vēl vairāk ir satuvinājis un licis novērtēt vienam otru.

Pateicība visiem, kuri lūdzās, atbalstīja un nesa upurus Dieva priekšā mūsu nodomā. Atbalsts, ko saņēmām no priestera Pāvila un draudzes, bija ļoti svarīgs. Mums ir brīnišķīga draudze!

Mārite Kampāne

IESPĒJAMĀ MISIJA

Gada pašā izskaņā – 31. decembrī – Baznīcā svin Svētās Ģimenes svētkus, kad īpaši aplūko Jēzus, Marijas un Jāzepa dzīvi. Uz šo svētku fona vēlos parunāt par ģimeni, kura vēl ir ceļā, lai kļūtu svēta.

Sākšu ar jautājumu – vai vēlies, lai tava ģimene Dieva priekšā būtu svēta? Un tici, ka tā var notikt? Svētā Māte Terēze saka, ka tas ir iespējams, sakot: „Svētums nav greznība, kas domāta tikai dažiem”. Arī Vatikāna II koncila dokumentos stāstīts par ikviena aicinājumu uz svētumu, tai skaitā ģimenē. Šis aicinājums reizē ir liels izaicinājums un varētu šķist, lai to sasniegtu, darba pietiks visai dzīvei. Iespējams, tas tā arī ir, bet fakts, ka svētums nav ātri sasniedzams, nenozīmē, ka nav sasniedzams vispār.

Ko darīt, lai kļūtu svēts? Un vēl kopā ar visu ģimeni, jo nez vai būs labi darīts, ja tēvs vai māte svētuma ceļā neņems līdzi savu laulāto draugu un bērnus, jo viņi vienkārši nevēlas tajā doties. Bet varbūt pūles pierunāt ģimeni šai ceļā doties arī būs pats ceļš?

Kāds svētais rakstija grāmatas, cits mizoja kartupeļus un kļuva svēts. Tad jau tēvs, maksājot rēķinus, un māte, mazgājot veļu, tāpat var kļūt svēti? Marija un Jā-

zeps taču arī darija ikdienišķus darbus...

No praktiskā viedokļa ar to pietiek, jo svētums neprasa gāzt fiziskus kalnus, bet tos, kas atrodas sirdī. Vēlreiz griežoties pie

Mātes Terēzes vārdiem, tie skaidro:

„Mums ir dota iespēja kļūt svētiem, pateicoties mīlestības darbiem, kuras darām”. Tātad svētums attiecas uz katru no mums, un tas nav tik vienkāršs, ka izmērāms paveiktajos darbos.

Viens no būtiskākajiem pieņēmumiem ģimenē ir bērnu audzināšana, bet, mēģinot audzināt bērnus, bieži izrādās, ka pašiem sevi arī ir jāaudzina. Lai tādās situācijās viens otram neatņemtu ko vērtīgu, manuprāt, ir vērts atcerēties, kā ģimene laulības sakramentā tika dibināta. Pirmkārt, mēs vērsāmies viens pie otra. Otrkārt, vērsāmies pie Jēzus. Droši vien arī šodien Viņam mūsu ģimenei ir ko teikt. Treškārt, laulība notika konkrētā vietā – Baznīcā. Tā ir daudz runājusi par ģimenes jautājumiem, un Baznīcai ir doti visi līdzekļi, lai palīdzētu ģimenei augt un pastāvēt. Un visbeidzot bija aicināti arī cilvēki, ar kuriem ir vērts reizēm vienkārši parunāt.

Lai mūsu kā ģimenes sūtība tiktu izpildīta – Svētā Ģimene, lūdz par mums!

Aija Mālniece

KO NOZĪMĒ C+M+B?

6. janvārī Baznīca svin Kunga parādīšanās svētkus. Ar pasvētītu krītu kristieši tad apzīmē savu māju durvis, rakstot C+M+B. Nozīme tam ir trijos līmeņos. Pirmais: a) apzīmē triju Ķēniņu apmeklēšanu, ko izrunā ar latīņu vārdu „Cogito”, kas nozīmē „es iepazīstu”, b) saistās ar kāzām Kānā jeb latīņu vārdu „Matrimonium”, c) ar Jēzus

kristību jeb latīniski – „Baptismus”.

Otrkārt, šie burti ir saīsinājums no vārdiem: „Christus Multorum Benefactor” jeb „Christus Mansionem Benedicat”, kas nozīmē „Kristus daudziem labdariem svētī” jeb „Kristus mājokļus svētī”.

Treškārt, atgādina triju Ķēniņu vārdus: Casper, Melchior un Baltazar.

CERĪBAS DIEVA MĀTES FIGŪRAS CEĻOJUMS

„Eņģeļu balsis” – tā bērnu čalas, smieklus un asaras nosaucis rakstnieks Ļevs Tolstojs. Jo bērni kā eņģeļi pie mums atnāk no Debesīm un mēs, vecāki, tiekam iesaistīti Dieva plānā.

Nojautuši bērniņa klātbūtni savā ģimenē, mēs līdzīgi kā Marija Dievam dodam atbildi „Lai notiek!”. Tomēr mūsdienu tehnoloģijas ģimenēm ļauja izbaudīt bērna gaidīšanas noslēpumu, cerību laiks bieži pārvēršas par grūtniecības laiku. Katra vizīte pie ārsta sevī nes nemieru, uztraukumu – vai viss būs kārtībā, vai ultrasonogrāfija nekļūdisies, vai nebūs jāuzklausa kāda ziņa...

Mēs gaidām bērniņu – Dieva izraudzītu bērnu, kas mums tiek dots tikai uz īsu laiku, lai iemācītos patiesi mīlēt, pieņemt tik dažādos raksturus, temperamentus, lai mēs iemācītos kalpot un dzēst savu ego. Dieva Māte Marija vienmēr ir līdzās, Viņa lūdz Dievu par mums.

Šogad Adventa laikā draudzes cilvēki

tika aicināti iesaistīties lūgšanu kustībā „Cerības Dieva Mātes figūras ceļojums”. Ar nodomu draudzes ģimenēs lūgties par krīzē nonākušajām sievietēm, kas gaida bērniņu, nedzimušajiem bērniem un ģimenēm. Iesaistīšanās lūgšanu kustībā sagatavo mūsu sirdis Jēzus piedzimšanas svētkiem. Mēs lūdzamies kopā ar Mariju un citiem draudzes cilvēkiem, mācāmies atteikties no TV, skaļas mūzikas, strīdiem, tiekam aicināti dalīties – sniegt cienastu, mīļu uzņemšanu, siltumu visiem atnākušajiem viesiem.

Cerības Dieva Mātes ceļojums aizsākās 3. decembrī, tas noslēgsies Ziemassvētku izskaņas laikā.

Māte Terēze ir teikusi: „Arī mēs tāpat kā Marija saņemam Jēzu. Mums tāpat kā Dievmātei Viņu jāpieņem ar lielu mīlestību un pazemību. Cieši pieklausīsimies Jaunavai Marijai un lūgsim, lai viņa mums māca, kā viņa nesa Jēzu.”

Sanita Solovjeva

REKOLEKCIJAS „SIEVIETE – PRIESTERIENE”

11. novembrī Madonā ritēja māsas Diānas OP vadītās rekolekcijas. Tās bija pirmās, ko no aizsāktā cikla apmeklēja. Iepriekš nemitīgi uzradās iemesli, kuru dēļ netiku – dēls bija pārāk mazs, negaidīta slimība utml. Bija patiesi žēl, ka nevarēju tikt uz visām nodarbībām. Rekolekcijas man ļoti patika, īpaši uzrunāja mācība un māsas Diānas „mācīšanas” veids. Patika skatījums uz sievietes lomu evaņģelizēšanā, tas, kā sieviete ar saviem darbiem un rīcību liecina par Jēzu. Sieviete evaņģe-

lizē ne jau ar vārdiem. Par Dieva klātbūtni savā dzīvē viņa liecina, rūpējoties par māju, ģimeni, bērniem. Sieviete par Dievu stāsta delikāti, sievišķīgi un maigi.

Pēc dzirdētā mazliet pamainījās mans skatījums uz ikdienu, vairāk novērtēju sevi un savus ikdienas darbus. Visgrūtāk bija aizmirsties dejā, nedomāt ne par ko! Dievs caur rekolekcijām runāja uz mani. Viņš parādīja, ka manas izvēles ir pareizas. Viņš mani vēl vairāk iedrošināja!

Egija Kušnere

MĀTES UN JAUNDZIMUŠĀ BĒRNA ATBALSTAM

27. novembrī Madonas kultūras namā izskanēja Latvijas operas mākslinieku labdarības koncerts. Visi, kas tajā piedalījās, ar savu ziedojumu atbalstīja Mātes un jaundzimušā bērna krīzes atbalsta centra izveidi Madonā, Parka ielā 6. Kopumā saziēdota 5777,57 eiro.

– Labdarība ir raksturojama kā cilvēka tikums, kas iziet no mīlestības uz sevi, vēlāk to dāvājot pilnīgi svešam un nepazīstamam, – uzrunājot publiku, teica Madonas novada domes pārstāvis Zīfrīds Gora. – Dāvājot otram un neprasot neko preti, mēs kļūstam labāki. Lai gan neesam tik bagāti, lai novērstu visas pasaules nelaimes, dažiem mēs spējam palīdzēt. Iespējams, ar savu sirds dāsnumu šādā veidā kāda mazuļa dzīvību izglābsim.

Vaicāta par izjūtām, uzzinot par dzīvības mājas veidošanu Madonā, klostermāsa Gabriēla atbildēja, ka viņu vispirms pārņēmis prieks. „Mūsu ordeņa mērķis ir glābt dzīvību, strādāt ar vientuļajām mātēm. Lodzā (Polijā) mūsu māsas vada centru, kur vientuļajām mātēm tiek sniegta palīdzība, ko viņas nesaņem no tuviniekiem. Tur strādā ne tikai klostermāsas, arī medmāsa, psihologs, sociālais darbinieks. Pricējos, ka kaut kas līdzīgs tiks veidots Madonā.”

Dzīvības mājas tapšanu ar savu ierašanos atbalstīja ikviens šī koncerta apmek-

lētājs. Kādas ir atsauksmes?

– Lielisks koncerts, patika kopīgā noskaņā, jo visā runāja sirds, – vērtēja Kalna skolas pārstāve Anita Licīte. – Brīnišķīgs bija Stirnieņu koris, lai Dievs dod, ka koncerta mērķis piepildās!

– Ideja laba, koncerts lielisks, un vēl bonusā īpaši gatavota nozīmīte! Austrijā, Vācijā, Francijā uz šādu koncertu biļetes cena būtu ap-

100 eiro, mums apmeklējums bija par simbolisku ziedojumu, – aizdomājās kaņģu draudzes pārstāvis Alberts Cibulis.

– Jauki, ka operas mākslinieki atbrauca uz Madonu, ka nebija jādodas uz Rīgu, – novērtēja Mārtiņš Madžuls. – Tā bija ekskluzīva iespēja, noklausīties fragmentus no vairāku operu izrādēm.

– Uz koncertu nācu, atbalstot ideju, – papildināja Olga Madžule. – Operamūzika nav mans mīļākais žanrs, bet par priekšnesumiem biju sajūsmā. Repertuārs bija tik dzīvs un dažāds, tik harizmātiski mākslinieki, kas dziedāja plašai auditorijai, ka guvu pozitīvu emociju gammu visam tālākajam. Esmu pārliecināta, ka ideja palīdzēt bērniņam piedzimt ir lieliska. Tā piepildīsies!

Paldies no mūsu draudzes koncerta organizatoriem – Neldai Janovičai, Valteram Krauzem un Jānim Kļaviņam.

**Inese Elsiņa,
Agra Veckalniņa foto**

KĀ BĒRNI BRAUCA IZRĀDI LŪKOTIES

Visādā ziņā brīnumu pilns notikums! Tāda ir mana pirmā doma, kad atceros brauciena sagatavošanās posms, ceļu un pašu izrādi.

Oktobra beigās, uzsākot Svētdienas skolas mācības, gaisā virvoja doma, ka bērniem nepieciešami arī sadraudzības pasākumi. Doma realizējās, kad „netišām” uzziņāju par izrādi „Daniela noslēpumi” Cēsis.

Uz teātri pieteicās ne tikai Svētdienas skolas bērni, līdz ar to pasūtītais autobuss bija par mazu. Arī iesniegums par finansiālu atbalstu transportam Madonas novada pašvaldībā tika skatīts pāris dienas pirms paša brauciena. Negribēju atteikt bērniem un kavēšanās ar iesniegumu mani pamatīgi satrauca, tāpēc lūdzu svēto Jāzepu, lai viņš sakārto transporta lietas. Un notika pārsteidzošais – sēdē, kurā izskatīja draudzes iesniegumu, piedalījās Madonas pilsētas pārvaldnieks Guntis Ķeveris. Viņš piedāvāja izmantot pārvaldes autobusu ar 30 sēdvietām (tas ir VIP klases autobuss!). Braucienā jutāmies priecīgi un pacilāti, gandrīz visu ceļu dziedājām slavēšanas dziesmas, jautri čalojām un jokojāmies. Jautrība nepameta arī Cēsis, kad, izkāpjot no autobusa, priesteris

Pāvils pieteicās būt par lokomotīvi, un visi pārējie sakabinājāmies vilcieniņā un „braucām” rindiņā uz teātri.

Teātra izrāde bija gara – 2,5 stundas. Šķīta, ka bērniem paliks garlaicīgi, bet laiks paskrēja vēja spārnēm – bija interesanti, aizraujoši, bailīgi, skumji, smieklīgi un iedvesmojoši. Izrādi veidoja neprofesionāli aktieri – kristīgi jaunieši, kuri ar savu sirds attieksmi spēlētajam piešķīla dzirksti, kas savukārt aizdedza skatītāju sirdis. Arī mūsu bērnu.

Rebeka Juhnoviča: – Man patika tas, ka Daniels bija ticīgs un nekad nepadevās. Vēl vairāk – viņš aizstāvēja gan savus ticības brāļus, gan ienaidniekus. Izrādē viss bija skaisti noformēts, par visu bija padomāts. Bija liels prieks, kad Danielu izvilka no lauvu bedres!

Erlina O'Salivana: – Izrāde ne tikai atklāja Daniela dzīvi, bet arī paziņoja par Dievu. Dievs izglāba Danielu no nepatīkšanām, ko sagādāja Itani (viņa neticēja Dievam, bet tikai savam prātam). Itani darīja pāri Danielam, bet viņš neienīda viņu. Daniels no katras nepatīkšanas izkļuva ar lūgšanu palīdzību. Dievs stāvēja pie viņa, mīlēja un sargāja Danielu, kurš turpinā-

ja lūgt Dievu pat tad, ja par to draudēja nāves sods. Mums arī vajadzētu būt tik stipriem ticībā, cik Daniels. Dievs mūs mīl un mēs mīlam Viņu, un to izrādām caur lūgšanu. Dievs mums devis Grēksūdzi un mūžīgo dzīvi, un mēs par to varam pateikties. Izrāde liek domāt, vai mēs vispār pateicamies un uzticamies Dievam.

Emilija Jaujeniece: – Man patika Daniela drosme pastāvēt par savu ticību. Patika lielais brīnums, kad Daniels izlasīja ar uguni rakstītos Dieva vārdus. Es gribētu būt tāda,

kāds bija Daniels, jo man patika viņa labās īpašības – ticība, kārtība, drosme, gudrība un lēnprātība. Teātri bija arī smieklīgi momenti – man patika tas humors.

Pēc izrādes bērni bija tik iedvesmoti, ka atpakaļceļā pietika spēka dziedāt līdz pat Madonai. Pateicība visiem, kas lūdzās un palīdzēja tapt brīnumam. Īpašs paldies Madonas pilsētas pārvaldniekam Guntim Ķeverim!

Santa Jaujeniece,
priestera Pāvila foto

KINOVAKARS DRAUDZES BĒRNIEM

Kad Svētdienas skolas programmā bija paredzēts mācīt par Mozu un ebreju tautas atbrīvošanu no ēģiptiešiem, gatavojoties nodarbībai, ar skolotāju Antru atcerējāmies par multfilmīņu „Ēģiptes princis”. Radās doma to parādīt visiem draudzes bērniem un pēc tam kopīgi parunāt. 2. decembrī tas varēja notikt – aicinājām bērnus uz kinovakaru.

Ar popkorna turziņām rokās un kraukšķošām skaņām visi 24 bērni ienira Mozus pasaulē, kurā varēja mācīties par drosmi, uzticību Dievam, neatlaidību un brīvību. Vēlāk, runājot ar bērniem, atklājās,

ka dažiem patika Dieva brīnumi Ēģiptē, citiem – pāriešana pār Sarkano jūru vai Mozus rakstura īpašības. Pēc multfilmis apskatījām karti „Israēla iziešana no Ēģiptes un ieešana Kānaānā”. Runājām par to, kā Dievs rūpējās par savu tautu, dodot tai ūdeni tuksnesī un mannu no debesīm, kā, neskatoties uz visiem Dieva brīnumiem, tauta kurnēja un pretojās Dievam, kā Dievs cilvēkiem dāvāja un joprojām dāvā patieso brīvību caur 10 baušļiem. Šādā neformālā un brīvā noskaņā pieskāramies būtiskiem ticības jautājumiem.

Santa Jaujeniece

ZIEMASSVĒTKU PASĀKUMS BĒRNIEM

28. decembrī pulksten 15 draudzes namā aicinām visus draudzes bērnus uz Ziemassvētku pasākumu.

- ◆ Mirklis kopā ar Bērnu Jēzu
- ◆ Lūgšanas un dziesmas
- ◆ Ziemassvētku stāsts
- ◆ Spēles un radošās aktivitātes
- ◆ Pārsteigums

Ņemam līdzi kādu našķi. Aicinām kopīgi izdzīvot un piedzīvot Ziemassvētku notikumus!!!

PĀRDOMAS PIE LIELVEIKALA KASES

Kādu dienu, stāvot pie lielveikala kases, nejauši gadījās noklausīties svešu sarunu. Tika uzdots tradicionālais jautājums: „Kā tev iet?”, uz ko sekoja sarkastiska, rezignācijas pilna atbilde: „Nu kā tad pie mums var iet?”

Tas ieinteresēja, tāpēc jau apzināti noskatīju šī nabadzībā grimstošā (tā pēc viņa vārdiem varēja spriest) vīra pirkumus. Uz kases lentas atradās mandarīni un apelsīni, žāvējumu iepakojumi, vēl daudz visa kā, kas nebūt nepieder pie pirmās nepieciešamības precēm.

Šī mazā epizode neiziet no prāta un uzjundī pārdomas par to, ka mēs esam nonākuši kaut kādā nesātības (un nepateicības) laikmetā, kurā jēdziens „mērenība” ir kļuvis par svešvārdu. Un ne tikai pārtikas kalnu un jaunu mantu iegādē. Katram pašam derētu uzdot sev jautājumu, cik ikdienā ievērojam mērenību kritizēšanā, nosodīšanā, aprunāšanā... Cik mēreni esam dusmās savā vārdu izvēlē (par laimi – ne vienmēr skaļi teiktajā), ko veltām sev ne tik patīkamām personām.

Diemžēl mēreni topam savā mīlestībā, kas ir galvenais kristiešu un vispārcilvēciskais tikums, no kura izriet visi citi tikumi. Šīs mērenības dēļ nepamanām

tos, kuriem ir grūti, kam ļoti būtu vajadzīga mūsu palīdzība, ne vienmēr materiāla, taustāma, bet labs vārds, morāls atbalsts. Mēs nevaram vienādi mīlēt visus, bet varam būt pret visiem labu vēloši un labvēlīgi, veicot pavisam nelielus mīlestības darbus. Ieraudzīt lielveikalā kādu stāvam ar vienu-diviem pirkumiem aiz mūsu pārpilnajiem ratiem un palaist pa priekšu. Šķirojot atkritumus, neaizmirst izmāzāt pudeles, kārbas, padomāt par tiem, kam šis smagais un netirais darbs būs jādara tālāk. Nepabrukt garām balsotājam. Pateikt paldies tiem, kas mūs apkalpo dažādās iestādēs. Un visbeidzot lūgt Dieva svētību katram mūsu ceļā sastaptajam cilvēkam, neatkarīgi no viņa attieksmes pret mums. Tikai tā mēs varam tuvināt sev Dieva Valstību.

Ilze Kloppe

PIESAKIES NAKTS ADORĀCIJAI AGLONĀ!

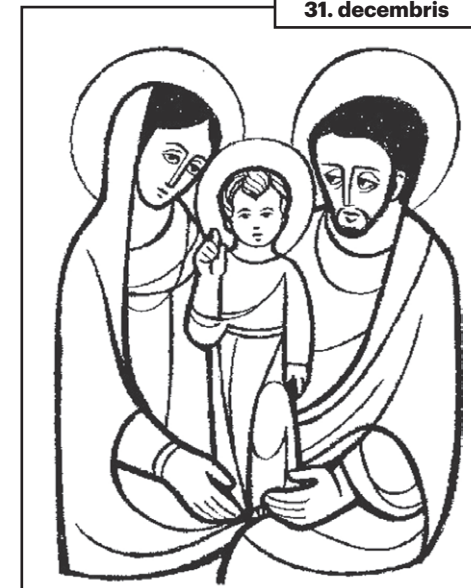
29. decembra vakarā draudze aicināta doties uz nakts adorāciju Aglonas bazilikā. Grupu vadīs priesteris Pāvils. Pieteikšanās pie Venerandas Peļņas, tālrunis 26592737.

Svētdienas evaņģēlijs

24. decembris

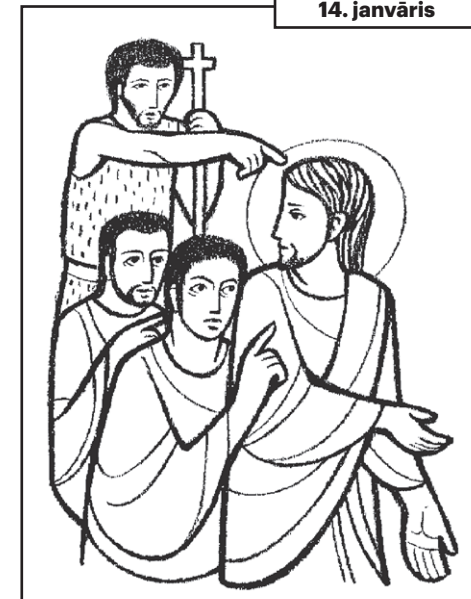
31. decembris

7. janvāris

14. janvāris

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA
E-pasts: draudze@madona.lv
www.madonasdraudze.lv
www.draugiem.lv/madonasdraudze
www.facebook.com/madonasdraudze
Twitter: @Madonasdraudze

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Atvērta visu diennakti (Raiņa iela 5)
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mise Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien, trešdien, piektdien – plkst. 7.15
Otrdien, ceturtdien – plkst. 8
Sestdien – plkst. 8
Svētdien – plkst. 11 un 18

Jēzus Kristus dzimšanas svētku Vigīlija

24. decembrī – Sv. Mise plkst. 11 un 18

Jēzus Kristus dzimšanas Lieli svētki

25. decembrī – Sv. Mise plkst. 10

Draudzes eglīte – 13. janvārī plkst. 17

Draudzes kalpojumi

Pastorāts

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Anita Cibule (t. 26464574)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katrā mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Vīru vakari

Laiks: katrā mēneša otrā otrdienā
Vieta: pie draudzes vīriem
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Kalpošana slimnīcā

Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Kalpošana pansionātā

Vieta: Mārcienas pansionāts
Kontakti: Antoņina Žurovska (t. 26367291)

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās
Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Senioru brokastis

Laiks: katrā mēneša trešā trešdienā
pēc rīta Mises
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Veneranda Peļņa (t. 26592737)

Jauniešu tikšanās

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: māsa Emanuēla (t. 29754207)

Svētdienas skola

Laiks: katru svētdienu plkst. 16
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Santa Jaujeniece (t. 29906072)

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola, Aija Mālniece
(t. 26253927), Agnese Liepiņa (t. 26388710),
Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – Cerības Dieva Mātes figūra. Ineses Elsiņas foto.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika.
Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.